

1er maig 2021

Jornada Internacional dels treballadors i treballadores

Amb motiu de la celebració del 1er de maig com a dia internacional de les treballadores i treballadors, els moviments i col·lectius obrers cristians de Catalunya i les Balears (ACO, GOAC, JOC, MIJAC, Capellans Obrers i Religioses/os en barris obrers i populars) i les delegacions de Pastoral Obrera de les diòcesis de Catalunya, volem avançar en prendre consciència dels reptes que ens cal afrontar com a societat per tal de créixer en justícia i equitat.

És un repte urgent, donat que constatem

Que la classe treballadora, a casa nostra, ha vist agreujada la seva situació per la crisi sanitària, econòmica, laboral, social, d'equitat de gènere, ecològica i ètica, produint-se un increment de la desigualtat social en aquest darrer any. Aquesta es manifesta en:

- La precarització contínua de les condicions laborals dels treballadors i treballadores, amb una exigència de major flexibilitat i pèrdua de drets (atur, ERTOS, temporalitat, treball a temps parcial involuntari, falsos autònoms, reducció del sou, externalització de serveis, baixes pensions, bretxa salarial dona-home, desnormativització, incompliments normatius a les empreses...)
- A aquesta precarietat del treball i de les vides, cal sumar unes polítiques socials que no tenen cura de les necessitats bàsiques de les persones. Els drets com ara l'habitatge, la sanitat, l'educació i el treball es mouen per interessos econòmics, de manera que no han estat drets cuidats ni respectats i que els efectes de la pandèmia han mostrat les conseqüències d'aquest debilitament.
- A la nostra societat, el fet de ser dona, contínua significat discriminació i desigualtat a l'àmbit laboral, social i familiar. A diari es produeixen morts i agressions per violència sexista, així com a discursos als mitjans de comunicació que arriben a banalitzar aquesta violència i als moviments socials de denúncia d'aquesta.
- Per fer front als efectes de la pandèmia no s'han materialitzat les mesures d'ajuda cap a la societat (retards de les ajudes, obstacles en l'accés...), creant moltes dificultats de les persones i famílies per sortir-se'n. S'està afrontant la pandèmia només des d'una mirada econòmica, això ha portat a un desgavell de mesures que no han acabat de donar resposta a les necessitats generades.
- Finalment, constatem que davant aquest procés d'augment de les desigualtats es veu agreujat per una crisi democràtica (que ve d'abans de la pandèmia). Ens trobem amb una contínua criminalització i judicialització de persones i de moviments que plantegen un nou model social. Cal anar amb compte amb la reducció dels drets polítics per raó de la pandèmia (limitacions a les manifestacions de caràcter laboral, feminista, social i polític...) per no normalitzar-los!

Davant aquesta realitat, des de la nostra mirada obrera i cristiana a la llum de l'Evangelí, és fonamental que descobrim l'esperança d'allò que ja és presència de Déu entre nosaltres, per això:

Creiem que cal

- Actuar amb responsabilitat i sentit comunitari. És el moment de què la responsabilitat individual i col·lectiva es faci efectiva, que ens plantejem com a prioritat l'acompanyament a les persones en situació de més vulnerabilitat i generem respostes personals i col·lectives que posin en el centre a la persona.
- Denunciar el que està fent el sistema dominat pels interessos econòmics dels grans monopolis i oligopolis, que aprofiten la crisi com una oportunitat econòmica i no com una oportunitat per a construir una societat més justa i equitativa (només cal veure què ha passat amb les farmacèutiques i el seu enriquiment amb les patents de les vacunes per a fer front a la pandèmia). Tal com vam expressar al comunicat final de la Jornada d'Estudi de la Pastoral Obrera de Catalunya d'aquest any 2021,

La política amb majúscules ha de reivindicar-se com a contribuïdora a aportar solucions i no a crear problemes, com sovint i malauradament passa. Però no podem prescindir d'ella, perquè la seva absència ens porta a viure sota la llei del més poderós. No hem de caure en el desànim i fer només descripcions d'allò que ens oprimeix. El papa Francesc ens anima a l'acció: "... el futur de la humanitat es troba en gran mesura en les vostres mans, en la vostra capacitat d'organitzar-vos i de promoure alternatives".

Així, per a posar-nos en acció, com a persones cristianes en el món obrer, cal que posem en marxa o ens hi sumem a totes aquelles iniciatives que cerquen assolir un món més just i equitatiu.

Actuem per

- La construcció d'un model social que ens permeti afrontar la crisi climàtica, generant una economia que tingui cura de la casa comuna de totes i tots.
- Un model que es basi en una resposta a la mercantilització dels serveis públics (sanitat, educació i habitatge). La pandèmia ens ha fet encara més evident la necessitat de què estiguin subjectes al bé comú.
- L'autoorganització de les treballadores i treballadors, a través dels sindicats i dels moviments socials, per avançar en la millora de les condicions de treball, les pensions, la Renda Garantida de Ciutadana, la igualtat d'oportunitats entre dones i homes... i tantes i tantes reivindicacions de la classe treballadora, prioritzant els sectors més exclosos i empobrits.
- En definitiva, un compromís per ser presents com a cristians i cristianes a l'espai públic i polític, tot treballant amb tanta i tanta gent companya en les lluites per una societat més justa, equitativa i respectuosa amb el món i que posi a les persones al centre.

